

Lipany Liturgický prehľad: 6. týždeň obd. „cez rok“ od 15. II. – 21. II. 2010			
Po	6 ¹⁵ _f	18 ⁰⁰ _{k2}	† Ján, Alžbeta a ost. z rod. † Pavol Gaboš
Ut	6 ¹⁵ _f	18 ⁰⁰ _{k1}	☼ za B. pomoc a zdr. Vincenta † Jozef, Paulína Husovská a ost. zosn. z rod.
St	6 ¹⁵ _{k1}	16 ⁰⁰ _f 18 ⁰⁰ _f	† Štefan Kiseľák † Jozef Turlík † Anna, Jozef, Cyril Demek
Št	6 ¹⁵ _f	18 ⁰⁰ _{k2}	† Andrej, Anna, Zuzana, Matej † Štefan Kravec
Pi	6 ¹⁵ _{k2}	18 ⁰⁰ _{k2}	† Terézia, Pavol, Anton † Marián Tinák
So	7 ⁰⁰ _f	18 ⁰⁰ _{k2}	† Jozef, Jozef † Andrej Kriš - výročná
Ne	8 ⁰⁰ _f 10 ³⁰ _f	9 ¹⁵ _{f,d} 18 ⁰⁰ _{k1}	☼ za B. pomoc a uzdravenie Jozefa ☼ za Boží ľud tejto farnosti ☼ za B. pomoc pre Margitu Turlíkovu † Mária, Štefan Repl'ovi
Petrovenec			
St		17 ⁰⁰ _{k2}	† Helena Vrábľová
Ne		9 ¹⁵ _{k2}	† Žofia, Štefan Buckovi
Charita			
St		15 ⁰⁰ _{k2}	
Pi		16 ⁰⁰ _{k1}	
Ne		10 ⁰⁰ _{k1}	
Lúčka			
Po		17 ⁰⁰ _{k1}	☼ na pod'. za 80 r.ž. sr. Melárie Potoky
St		18 ³⁰ _{k1}	† Ján, Ladislav, František, Ján a ost. zosn. z rod.
Pi		18 ¹⁵ _{k1 m}	† Filip, Mária, Michal č.d. 138
So		17 ⁰⁰ _{k1}	† Štefan, Terézia, Ján, Juliana
Ne		8 ⁰⁰ _{k2}	† Pavol, Mária, Pavol č.d. 24
Ďačov			
St		17 ⁰⁰ _{k1}	☼ za obrátenie hriešnikov
Pi		18 ⁰⁰ _f	† Mária Bujňáková
Ne		10 ³⁰ _{k2}	☼ za B.p. a zdr. Lýdie

Oznamy:

- V stredu začína pôstne obdobie Popolcovou stredou, kedy je prísny pôst (iba raz dosýta sa najesť a zdržanlivosť od mäsa).
- Lipany - dary na kostol: z krstu Michala Minára 30 €; bohuznáma 50 €;
- Pobožnosti krížových ciest budú v piatok - pol hodiny pred sv. omšou a v nedeľu o 14,30 hod.

Pôst nie je obdobím sústred'ovania sa na vlastné „ja“, ktoré sa obdivuje v zriekaní sa, ale je obdobím sústredenia sa na Život, aby sme neprehliadli jeho výzvy.

VS

Kostolní ľudia

1. Chodiči (od slova chodiť)

Je to dosť početná skupina nedeľných návštevníkov kostola. Každú nedeľu ráno v sviatočnej rekvizite vstupujú do priestorov chrámu. Väčšinou tam majú svoje miesto a sú nespokojní, ak im to miesto niekto obsadí. Či už v lavici, alebo pri vchode do kostola. Práve tam stoja najradšej. Čím ďalej od oltára, tým lepšie. Pokiaľ je vchod do kostola priamo oproti hlavnému oltáru, zostávajú stáť často rovno na prahu. Keď sa ich tam ocitne aspoň päť, zablokujú vchod, čo zvonka budí dojem, že kostol je nabitý do posledného miesta a ďalší sa tam už nevojdú. Pritom je kostol plný prázdnych lavíc.

Chodia tak roky, možno desiatky rokov, ale prakticky nepristupujú nikdy ku sviatostiam. Nie že by nemohli, alebo že by im v tom bránila cirkevnoprávna prekážka. Jednoducho neprijímajú nič viac, než to miesto vzadu v kostole! Odvolávajú sa na to, že im to stačí a možno túto skromnosť chápu ako most. Zato takýto ľudia si však vždy chodia po popol. Je zaujímavé porovnať, koľko ľudí ide v nedeľu po Popolcovej strede na sväté prijímanie a koľkí si idú po popol. Po ten idú takmer všetci. Je to možné vysvetliť tým, že prijatie Eucharistie, na rozdiel od prijatia popola, je spojené so Sviatosťou zmierenia a s určitou úrovňou duchovného života. Ten, kto si ide iba raz za rok len po popol, má dojem, že žije bohatým duchovným životom... Nech sa všetci v nebi i na zemi pozerajú, aký on, pravoverný a zapálený katolík prináša týmto aktom obete!

Keď kňaz vysloví na konci bohoslužby nimi dlho očakávanú vetu: „Id'te v mene Božom“, s radosťou i s únavou odpovedia: „Bohu vďaka“. A preto, že stoja práve pri dverách, sú z kostola vonku prví a majú zase na týždeň pokoj. To, čo sa robí vo farnosti, ich vôbec nezaujímá.

2. Plniči (od slova plniť povinnosť)

Plnenie povinností nastáva tam, kde chýba láska. Ak rodičia nemajú radi svoje deti a nevenujú im patričnú pozornosť, nastupuje tu zákon, ktorý deti chráni a určuje rodičovské povinnosti. Keď chladne láska medzi manželmi, odvolávajú sa na plnenie manželských povinností. Keď už vyhorel vzťah medzi kresťanom a Ježišom, nastupuje do platnosti plnenie náboženských povinností. Predvojnový katechizmus doslova uvádzal: „Je povinnosťou katolíckeho kresťana raz do roka sa vyspovedať a Najsvätejšiu sviatosť prijať najlepšie v čase Veľkej noci.“ Plniči sa od chodičov líšia i tým, že raz do roka si túto povinnosť plnia.

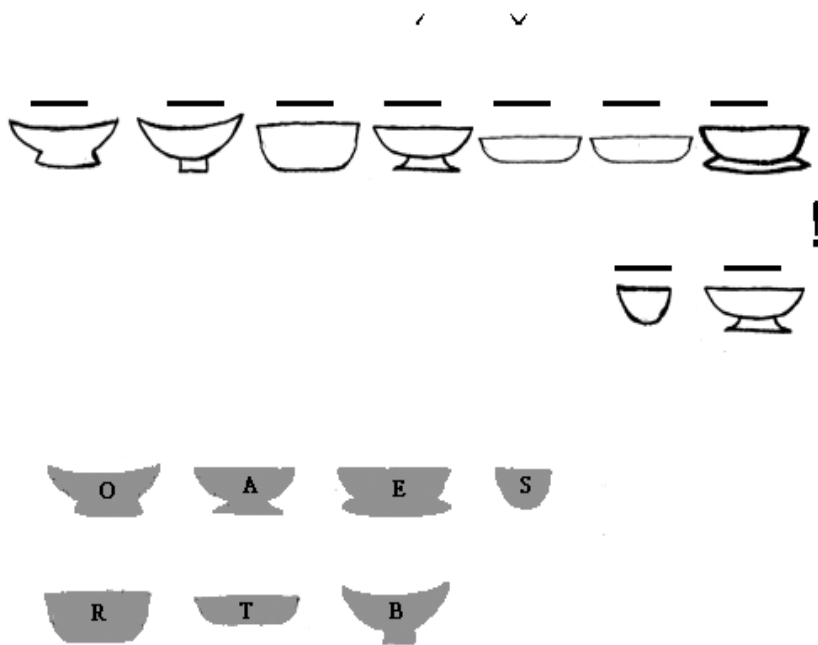
3. Jednorodiči (od slov jedenkrát do roka, na Vianoce, či Veľkú noc)

Všeobecne najhlučnejší dav jednorodičov smeruje do najbližšieho kostola na polnočnú svätú omšu, aby si doprial tradičný sentimentálny bombónik na oslavu „bruchaplných“ sviatkov slnovratu. Ďalší dôvod na to, aby sa mohli po celý rok oháňať svojím kresťanstvom, pretože boli na polnočnej a na vyzvanie dokázu zaspievať Narodil sa Kristus Pán, či Pán Ježiš Kristus zmrtných vstal...

Detské okienko

Na popolcovú strelu pri poznačení popolom zaznieva dôležitá výzva, ktorá by nás mala sprevádzať nielen počas celého pôstneho obdobia, ale vlastne po celý náš život. Aby sa popol nerozsypal, býva väčšinou v miske. Niekoľko takýchto misiek máme aj v tejto úlohe.

K vylúšteniu tajničky je potrebné priradiť miskám ich správne obrisy s písmenkami.

Vydáva Rímskokatolícka farnosť sv. Martina, Lipany
ul. Kollárova 30, 082 71 Lipany, tel. č. 4572 108
Ponúkané za dobrovoľný príspevok!

Farský list

číslo 12.
ročník IV. / 2010

Sme blahoslavení?

V dnešnú nedeľu, inšpirovaní evanjeliom tejto nedele, sa môžeme zamýšľať nad slovom „blahoslavený“. Grécky preklad tohto slova (makarios) má však ešte aj iný význam, a to slovo šťastný, pozhnaný. Pán Ježiš nám hovorí, že sme blahoslavení, keď teraz niečím trpíme a dokážeme to prijímať a očakávať iba od Pána, že nás urobí šťastnými a pozhnanými. Lukáš uvádza tieto blahoslavenstvá ináč ako Matúš. V tomto texte sa nepoukazuje na chudobných v duchu ako u Matúša, ale na reálne chudobných v spoločnosti. To ma privádza k otázke: aké blahoslavenstvá by povedal Ježiš pre dnešnú spoločnosť?

Dnes sa oslavuje aj deň zamilovaných, milujúcich – spomienka sv. Valentína. Nepovedal by Pán Ježiš pre našu spoločnosť: „Ste blahoslavení, ak skutočne milujete“? Aká je hodnota lásky v našej spoločnosti? Nie je to iba honba za istotami, ktoré sú len povrchné? A čo vzťahy, ktoré prežívame? Myslím si, že je pre nás výzvou byť blahoslavený, pretože zrejme miera blaha v našom vnútri je akosi priamo úmerná miere lásky, ktorú sme dokázali prejaviť navonok. To znamená, zakladať naše vzťahy na opravdivej láske. Ale aká je vlastne táto láska? Svätý Pavol nám hovorí, že táto láska: „... je trpezlivá, láska je dobrotivá; nežiadí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanbná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti,

ale raduje sa z pravdy.“

Kto z nás miluje a jeho láska má tieto atribúty, tak je blahoslavený. Láska sa dáva druhému. Nechce nič pre seba, ale pre toho, koho miluje.

V dnešnej dobe láska pre mnohých znamená byť šťastný – v zmysle uspokojiť svoje potreby. To však nie je láska, ale egoizmus. Láska chce na prvom mieste dobro iného. Najlepším príkladom lásky je Boh - Otec, ktorý posielal svojho jediného Syna na tento svet. V ňom sa táto Božia láska najviac prejavila, keď dal za nás svoj život na kríži.

Stále počúvame o manželstvách, v ktorých sa vytratila láska a riešenie sa často v tejto dobe hľadá v rozvoде. Aj mladí – inšpirovaní súčasnou masmediálnou kultúrou – nie zriedkavo stavajú svoje vzťahy na niečom, čo má k láske veľmi ďaleko. Preto je aktuálne v dnešnú nedeľu prosiť o dar pravej lásky. Ak dokážeme opravdivo milovať, nezištne milovať, potom aj náš život, aj život ľudí okolo nás bude šťastný a pozhnaný. V tento čas, kedy sa oslavuje sviatok zamilovaných, prosme o dar pravej lásky v rodinách, manželstvách, vo vzťahoch vôbec. Nech je láskou preniknutý celý náš život.

Janko Kocurko, bohoslovec